

АМЕРИКА

America

Ч. 100. РІК XIV. ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. ВТОРОК, 1 ВЕРЕСНЯ, 1925.

Більшевики дальше торгують Україною

Харків, Україна, 31-го серпня. — "Український" Центральний Екзекутивний Комітет більшевицької партії порушив відділами додаткових 300,000 акрів землі в Херсонщині на поселення 7,000 юдівських родин; рівночасно урядово проголошено, що більшевицьке правительство має замір на землях України створити автономну юдівську республіку, з такими самими правами, які мають всі про чі більшевицькі республіки.

В цілі скольонізовання України юдівами, вже попередно призначено 180,000 акрів землі в Херсонщині та 90,000 акрів землі на Кримі; на цих землях поселено вже 130 тисяч юдів, які мають заниматися рільництвом.

Голова "Українського" Центр. Екз. Комітету оголосив рівночасно, що з хвиляю, як юдівське населення зросте в силу в Херсонщині, вона зістане відділена від України і проголошена самостійною юдівською республікою з тими самими правами, які мають всі інші більшевицькі республіки під московським правлінням.

(Повідомлення зістало прислане тут бюром Експоштед Пресс. Видрукувала її одна тільки одна-однією філадельфійська часопись, а ніодна ньюорська. — Прим. Ред.)

АМЕРИКАНСЬКІ ЖИДИ ПРОТИ КОЛЬОНІЗАЦІЇ УКРАЇНИ

Бостон, Масс., 31-го серпня. — Екзекутивний Комітет сіоністичної партії новоанглійських стейтів відкликнув предложення Люїса Маршалля, ньюорського лоера і Давида Бравна — оба в члені юдівського Ратункувого комітету в Америці — в справі поселення юдів на Україні. Оба повідомили до американських юдів в цілі зібрання фонду 15,000,000 доларів на закладання юдівських рільничих колоній в більшевії.

Еліот Д. Стоун, агент федерального американського дістрікт Атторні і президент сіоністичної організації в новоанглійських стейтів заявив, що це предложение, на яке згодилося більшевицьке правительство в Москві, не може бути прийняте, позаяк юди не будуть мали ніякого за певнення, що не зістануть поневолені.

(Як ми писали минувшого тижня, з предложенням кольонізації України юдіями за зібрані в Злучених Державах фонди виступило більшевицьке правительство в Москві на сіоністичному конгресі у Відні. — Прим. Ред.)

ГОВОРНИР ПЕНСИЛЬВЕІНІ МОЖЕ БУТИ ПОСЕРЕДНИКОМ ДЛЯ ПОЛАГОДЖЕННЯ ВУГЛЕВОГО СТРАЙКУ

Юніонстаун, Па. 30-го серпня. — В навечері вуглевого страйку говорнор Пенсильвінії Пінчот не говорить нічого про цю важну подію, хоч він обіздить ріжні міста і говорити на зібраннях про ріжні справи. Надіються однаке, що на протязі 10 днів він зможе якесь становище і може стати посередником між робітниками і підприємцями. Ті останні не хочуть його посередництва із зали його становища в попередніх непорозуміннях, коли то він виміг на них підвищку платні для майнерів о 10 процентів. Коли однак майнері згодилися взяти Пінчота на посередника, вони поставили підприємців у скрутне положення, приневолюючи їх до оборони.

МАЙНЕРИ ЧЕКАЮТЬ НА СТРАЙК ЯК НА ВАКАЦІЇ

Гейзелтон, Па. 30-го серпня. — Більшість майнерів нетримають чекає свисту сирени в понеділок пополудни, на знак, що робота стає. Вони використають час страйку на відпочинок, упорядковане своїх огородів, направу дому та приготовані до зими. Деякі з них підуть на рибу, деякі відвідає родини.

Дуже неприємно однаке стрічають цей час бурові робітники по компаніях, які працюють за місячну платню. Вони не виходять на страйк, але тому, що в буровах нема роботи, вони мусять або згортати вугле до отримання кілтів в цілі порушування парових помп, або таки самі пускати в рух помпи, щоби не допускати до залипання копалень водою.

Копальняні компанії не вірять в довгу перерву в роботі і не приготовляються на такий страйк, як попередніми літами.

ДВІ МАНІФЕСТАЦІЇ ЗА ЗЛУКОЮ НІМЦІВ

Берлін, 31-го серпня. — Вчора відбулися дві величезні демонстрації в двох рівнозначних зі собою столицях в справі злуків всіх Німців в одну республіку.

В берліні відбулася конвенція Ліги Німців з чужих країв; в конвенції взяло участь поверх 600 делегатів, які представляли Німців по всіх сусідніх краях, як Чехія, Польща, Румунія, Франція і т. д. Головним бесідником був Шtraseman, німецький міністер закордонних справ.

У Відні Австро-Німецький національний Союз уладив велику демонстрацію за злуку Австрії з Німеччиною. В демонстрації взяло участь 400 делегатів з Німеччини під проводом президента німецького Парламенту, Лебе.

Шtraseman заявив у своїй промові, що він бореться о рівні право для Німеччини серед інших народів; Лебе знова говорив за злуку одного народа, розірваного насильно на дві частини.

ЯК СТВОРЕНО АРМІЮ ГАЛЛЕРА?

Львівський орган П. П. С. "Дзенік Людові" в числі з 12. серпня подає таке:

"Російський монархістичний часопис в Парижі „Вечернее Время" надрукував статтю графа Ігнатієва, шефа розвідкою служби при бувшій амбасаді російського посла Ізвольського в Парижі. Стаття обговорює организацію армії Галлера.

В цій статті знайшли піввердженні давні закиди. Як стверджує граф Ігнатієв в „Веч. Времени" — підготовними працями над створенням польських кадрів Галлера керував шпигунський російський відділ. Все це роблено за російські царські гроши.

"Наше порушення — пише граф Ігнатієв — їдути до Швейцарії панове Гонсьоровські і Клечковські, щоб там перевонтувати польських політичних діячів.

Французький уряд не хотів дати своєї дозволу на творення польської армії у Франції, поки не вискажеться офіційно в тій справі представник Росії."

"А що у Франції мало було польських бранців, то шпигунське бюро вислало вище згаданих Гонсьоровського і Клечковського до Америки, щоб там за російські гроши вербувати американських Поляків до оборони „йочизни".

ВІМІРАЕ, щоб СПАСТИ 200 ЛЮДЕЙ.

Пітсбург 29-го серпня — Міністр А. Г. Міллер, 55 літ, по-геройську смерть щоб спасти 200 подорожників поспішного поїзду Пітсбург-Бофало. Головину відчинену зворотницю, він раптово задержалася, потяг, що гнав зі скоростю 55 миль на годину: лъкомотива поїзду вилетіла в отверте місце, викидаючи машиніста; притолочуючи його своїм тігarem на смерть; подорожним крим сильного потрясения, ніщо не сталося.

ПОСТИИНІ ВІДОВИЩА В РИМІ.

З нагоди Святого Року йдути в Римі приготування до будови величезного театру на свіжому візду, який міститиме 30,000 людей. Декорациі, над якими працюють визначні майстри, відтворюють, як можна вірно, палаці, святині та краївид Єрусалиму. У цих виставах візьмуть участь хор з 300 людей. Вистави будуть іти вечорами, при сумерку, щоб використати природні ефекти заходу сонця. Що до стилю вистав, то вони мають бути протиставлені до традицій славянських видовищ в Оберамергау.

НИХО НЕ ПІЗНАСТЬ БІЛЬШЕ АВТОМОБІЛЮ ФОРДА.

Детройт, 29-го серпня. — Вчера проголошено плян цілковитої зміни автомобілів Форда. Отверті і криті автомобілі будуть мати сталеве пулдо, значно вище від теперішнього і дещо довше. Так само приміщення мотору є всі долішні частини будуть змінені. Кольор емалі буде чорний. Однак тільки мотор остане незмінений.

ДВІ МАНІФЕСТАЦІЇ ЗА ЗЛУКОЮ НІМЦІВ

Берлін, 31-го серпня. — Вчора відбулися дві величезні демонстрації в двох рівнозначних зі собою столицях в справі злуків всіх Німців в одну республіку.

В берліні відбулася конвенція Ліги Німців з чужих країв; в конвенції взяло участь поверх 600 делегатів, які представляли Німців по всіх сусідніх краях, як Чехія, Польща, Румунія, Франція і т. д. Головним бесідником був Шtraseman, німецький міністер закордонних справ.

У Відні Австро-Німецький національний Союз уладив велику демонстрацію за злуку Австрії з Німеччиною. В демонстрації взяло участь 400 делегатів з Німеччини під проводом президента німецького Парламенту, Лебе.

Шtraseman заявив у своїй промові, що він бореться о рівні право для Німеччини серед інших народів; Лебе знова говорив за злуку одного народа, розірваного насильно на дві частини.

СМЕРТЬ ГЕЦЕНДОРФА.

Відень, 27-го серпня. — Правоочи над п'ятим томом своїх воєнних споминів, помер вчесні відмінні Мергентайм, в Німеччині австрійський полевий маршалок, барон Франц фон Конрад Гешендорф, бувши голова австрійсько-угорського генерального штабу у світовій війні. З його смертю зійшло до гробу одна з найгінгельніших особистостей цісарської Австрії. Після скінченої війни він спокоїно проживав в Інсбруку, працюючи над споминами, які історики уважають за найбільші відомі зі світової війни. Бажанім похороном було, що його похоронено в гробниці коло Відня, де спочивають два його сини, що впали в часі світової війни. Австрійські власти приготували похороном величавий похорон.

Французький уряд не хотів дати своєї дозволи на творення польської армії у Франції, поки не вискажеться офіційно в тій справі представник Росії.

СМЕРТЬ НАЙГРУБШОГО ЧОЛОВІКА.

Париж, 29-го серпня — Тричі вчора появився чоловік, якого відмінної вінів відмінної відмінності, яким він є бельгійським горожаном, по мінно подивляючою подібності до більшевицького царя.

СІМ ЯЗВ ТЕПЕРІШНЬОГО СВІТА.

Лондонський часопис "Дейлі Експрес" розписав цікаву антологію, щоб переконатися, які, по думці людей, сім язів теперішнього світу. Читачі надали багато відповідей, в яких між іншими називають язиками теперішнього світу: борботу біків в Еспанії, торговлю невільниками в португалській частині західної Африки, доходові податки і занадто грубі жінки.

НОВИЙ ОПАЛ ДЛЯ АВТОМОБІЛЕВИХ МОТОРІВ.

Нью Йорк, 29-го серпня. — Тут винайдено новий плин, названий карбон, який має заступити газолін. Теч ся є спорядження з дестилляції звичайного деревяного смоли. Сю відмінної зміни показалося, що це були невикінчені ще фальшиві банкноти, які випадково згубили певно сам фальшивник. Знаючи, що за це його же кара він навіть не завертав, хочав як скринь вилетіла.

КАРДИНАЛ ДІВОА І ФРАНЦУСЬКІ КАТОЛІКИ.

Паріж, 26 серпня. — Французькі католики вислали до кардинала Парижа, о. Дівоя протест проти його пастирського листу, взываючого до залипнення бандів підозрюючими.

Кардинал оголосив в часописах відповідь на сей протест, в якій заявляє, що хоть не піддержує теперішнього правителства Франції, однак побоюється, що нездача позиції може легко спровадити до упадку сего правителства і залихнути його відповідь на земній стані переведений соціалістами.

БІЛЬШЕВИКИ ВІВІАВАЮТЬ 72-ОХ ПОЛЯКІВ.

Москва, 27-го серпня. Більшевицькі влади розстріляли 72-ох поляків, які находилися по московських вязницях. Сталося — як проголошено — відплату за спраччене перед кількома дніми трех більшевиків у Варшаві.

КОНКОРДАТ УВІЙШОВ В ЖИТТЯ.

Дні 2-го серпня ц. р. увійшов у життя конкордат заключений між Ватиканом і Польщею.

ДАЛЬШІ ЗАСУДИ В БОЛГАРІ.

Софія, Болгарія, 26-го серпня. — Болгарські суди засудили дальших 90 більшевиків на кару смерті. Король підписав тільки п'ять засудів.

ХТО ВСТУПАЄ ДО ПРОВІДІНЯ В МІСЯЦЮ ВЕРЕСНИ

той не платить

ВСТУПНОГО
КОРИСТАЙТЕ ЗНАГОДИ

АМЕРИКА—AMERICA

Часопис для українського народу і орган
Товариства "Провидін".

Виходить що Вторга, Четверга і Суботи.

ПЕРЕДПЛАТА: В Злучених Державах
в війном місті Філадельфії, на рік \$3.00,
на пів року \$1.75, на три місяці \$1.00.
Посподине число три центи.

АНДІН ЦУРКОВСЬКИЙ, Редактор.

ПЕТРО КИРИЛЮК, Менеджер.

За Рубрику "Надіслане" і оголошення
Редакція не відповідає.

Адресуйте так:

"АМЕРИКА"

817 N. Franklin St., Philadelphia, Pa.

Telephone: Market 2419.

THE UKRAINIAN NEWSPAPER

Published three times a week, Tuesday,
Thursday and Saturday, by the Prov-
idence Association, 817 North Franklin
Street, Philadelphia, Pa.

Subscription for the United States
\$3.00 per year, for Philadelphia \$3.00
per year.

ANTHONY CURKOWSKY, Editor.

PETER KIRYLUK, Business Manager.

Entered as second class matter Septem-
ber 2, 1912 at the Post Office at
Philadelphia, Pa., under the Act of
March 3rd, 1879.

ЧИ ТИ ЗЛОЖИВ УЖЕ ЖЕРТВУ НА ГОЛОДНЕ СЕЛО?

**КОЛИ В ТЕБЕ БЕТЬСЯ СЕРЦЕ ЛЮДИНИ, ТО ВОНО
ВІДЧУЄ ЛЮДСЬКУ МУКУ!**

**КОЛИ ТИ ЛЮДИНА — ПОМОЖИ СВОМУ НАРОДО-
ВІ ВИЙТИ НА ШЛЯХ ВОЛІ!**

**ВСІ ЖЕРТВИ НА ЗАКІНЧЕННЯ СЕРПНЕВОЇ ЗБІР-
КИ ШЛІТЬ НЕГАЙНО ДО:**

О В У Е Д Н А Н Н Й Е
847 N. FRANKLIN ST. PHILADELPHIA, PA.

ГОРЕ УКРАЇНСЬКОЇ КНИЖКИ

Чи знаєте, кілько книжок' появився за останній рік
на всіх українських землях під Польщою?

Не знаєте, — то я вам скажу, але вважайте, щоби вам
не зробилося слабо, — 52! кажу і пішу: **п'ятьдесят дві**
книжки на вісім міліонів народу за цілий рік. Богато, —
правда? Вісім міліонів народу видає що тижня одну книжку
і то не думайте, що таку грубу, як лексікон. Борони Боже!
Ми шануємо папір, не забвлюємо його, наші книжки
здебільшого тонкі і легкі.

Другі народи хорують на наперову хоробу, — пишуть,
переписують на машинці, складають, друкують, продають
і читають, ми за той час ормо, сімо, молотимо, трохи їмо,
більше постимо і нарікаємо на світ і на життя. Якось воно
буде.

52 книжки за рік 1924, а в 1925 буде може трип'ятъ
і т. д. поки не вернемо ю того, що буде перед роком сорок
і осьмим. Най буде, як бувало.

Гадаєте, жартую? Борони Боже, не до жартів мені.
Належу до людей, котрих доля тісно звязана з долею й не-
долею української книжки, зле нашій книжці, погано її ме-
ни, говорю про те, що мене болить.

Приймім, що кождої книжки розійшлось протягом ро-
ку аж тисяч примірників. Значиться, пішло 50 тисяч при-
мірників між 8 міліонів народу, себто приблизно що сто-
п'ятьдесят Українці купив одну книжку. Як приняти, що
книжка мала пересічно 150 сторін, то вийде, що кождий
Українець купує **одну сторінку на рік**!

Богато! Аж сором погадати...

Але рапухо дальше.

Скажім, що книжка коштувала пересічно два золоті
польські, отже продано книжок за 100 тисяч золотих поль-
ських. Погадайте, за рік уторгували наші книгарні 100 ти-
сяч золотих польських! Книгарський робіт виносить 45%,
або іншими словами всі наші книгарні заробили протягом
року 45 тисяч. З того оплата льокалів, персонал, податки
і т. д. Гарний торг, — правда?

Ще страшніше представиться рахунок, як подумаємо про
гонона. Скажім, що наші письменники дістали аж по
10% від ціни продажі кождої книжки, себто приблизно що сто-
п'ятьдесят Українці купив одну книжку. Як приняти, що
книжка мала пересічно 150 сторін, то вийде, що кождий
Українець купує **одну сторінку на рік**!

Скаже хтось не пишуть наші письменники, гарних
книжок і тому люди не купують і не читають. Брехня. В
кожного письменника є якісь твори, написані здебільшого
потом і кровю серед холоду й холоду, на перекір нашій
письменницькій судбі, але — видавців нема! Твори ле-
жать, старіють, автори зі смутком дивляться на них і тра-
тять охоту писати щось нового, — бо для кого й на що?
В мене самого лежали так кілька місяців на столі дві пре-
гарні книжки, а саме Гриневичевої "Пожежа" і Гнатюка
"Легенди" з чудовими ілюстраціями Паньковича, за котрі
в інших народів їх автори купили собі віл, іздили над
морем і працювали над новими темами, а в нас не було на
ті книжки видавців. Чому? Проста річ, бо Українець ку-
пуює одну сторінку на рік. А може тільки пів, бо жадна на-
ша книжка крім календарів і сонників у 1000 примірниках
не розходиться протягом року. Відповідно до того весь наш
рахунок випаде ще гірше, ще трагічніше. Трагедія укра-
їнської книжки.

Суспільноти! Дивися дальше спокійно на те явище,
не купуй книжок, не читай їх, не цікався своїм письмен-
ством, але й не нарікай, що в нас не являються нові архи-
твори і що на нас дивляться, як на націю менше варти.
Як хто дбай, так і має.

Богдан Л.

ІТАЛІЯ ХОЧЕ ПЛАТИТИ ПОЛОВИНУ

Вашингтон, 31-го серпня. — Американське правительство
має в пляні зажадати від Італії 60,000,000 до 70,000,000 дол. річ-
ної сплати військового дебту, та як впевнюють достовірні вісти,
італійське правительство має замір платити як раз половину сеї
суми. Девята Італії Злученим Державам виносить поважну суму
2,139,000,000 доларів.

Як повідомлено, італійське правительство має замір запла-
тити за всі затягнені позички перед завішненем оружя три і три
і пів процент. Затягнені перед завішненем оружя позички ви-
носять поверх оден міліард доларів. Кромі сего правительство
Муссоліні зажадає частинної мораторії на протяг десять літ.

КАРА ЗА ВСЯКИЙ ЗЛОЧИН

Від нешамятних століть сотки людей намагалися по-
повнити "досконалі злочин", себто перевести якесь зло-
чинне діло в такий спосіб, щоб не оставити по собі ніяко-
го сліду ні підозріння і в цей спосіб унеможливити віднай-
дення особи злочинця. І кождий раз, найбільше геніальну
одумані і переведені злочини не вдалися і все зістали
відкриті, нераз і по кільканадцяти роках; а все це сталося
нераз по причині нескінчено малої і неважкої дрібнички,
переоченої або недоціненої злочинцем. А віднайдення злочи-
нця всікий раз сталося не заслугами казочного Шерлока
Голмса або Арсена Лупіна, але працею невідомих лю-
дей, що мовчи і без розголосу працюють по всіх містах
світу, які є відомі під загальним іменем: поліція.

Ось перед двома чи трема роками поповнено в Лондон-
ні майже "досконале" вбийство. Коло озера, в ліску най-
дено тіло нагої вбитої жінки. Зніщено всякий можли-
вий знак, щоб міг довести до її розпізнання. Її вдушено її
власним волосям. Однаком знаком, який дістався руки
поліції, це була печатка поштового уряду на коверти, найде-
ній в її кімнаті. Почтовий уряд находив в дільниці, де
мешкає найбільше шумовинні Лондон. А там живе сог-
ти тисяч всяких індівідуів. Тіло виставлено в трупарні й
згасячі людей протягом кількох тижнів переходило по пі-
нговій оглядаль його, не розпізнавши, І поліція порішила
захоронити тіло, а злочин записати до справоздання, яко
"нерозівязаний". Та нараз, зівсім припадково попадено на
слід чоловіка вбитої; показалося, що він хотів оженитися
з іншою і вбивством усунув свою першу жінку. Уладжено
засідку і вбивши сам в ню зловився.

Або цей, що всякому в памяті, брутальний морд в Ші-
каро минувшого року, коли то двох синів міліонерів вбили
хлопці міліонера, Френкса, тільки діяного, щоб перекона-
ти, які вражнія переживає вбійник. І знова однаком
слідом, який дістався в руки поліції, це була пара окуля-
рів в роговій оправі. Поліція тижнями глядала по всіх оп-
тиках в місті в пошукуванні, хто їх купив і остаточно по-
нала на слід і нині Ліонольд і Леб відсиджують кару до-
смертної вязниці.

Перед кількома днями опять донесли дінники про но-
ву снесацию. Фред Нікол, загальній і шанований
фабрикант з міста Даїтон, О., найшовши в грошевих
клопотах, видумав "досконалі злочин". Дня 14-го сер-
пня який бандит, весь одігній в синій стрій, зі синовою
 маскою на лиці і в синіх рукавицях, війшов до Даїтон Се-
вінг і Трост банку і в білій день, забравши від касира 28
тисяч доларів, спокійно вернув до свого автомобіля і по-
їхав поза місто. Там спалив свій стрій і коли поліція, ав-
томобілі й літаки глядали по цілій околиці за злочинцем,
її спокійно своїм автомобілем вернув до своєї 40,000-ної
палаці і привітавши з жінкою, сковав зgrabовані гроши.

Та поміж урядниками банку находилася його своячка
і власне вона сказала поліції, що бандит говорив ломаною
англійською мовою, а зі синовою маскою видно було кінці
яєнських вусів. І це дало поліції перший натяк; вона стала
глядіти і скоро почула на властивий шлях. Нині "доско-
налі злочинець" признається до злочину і жде суду.

Гто міг би коли припустити, що святий скарб Вати-
кану, находячий від віків в тайні скарбниці, може коли-
стати жертвою бандітів? А однак тає сталося дnia 3-го
липня. Одні з урядників, що доглядав скарбу, відкрив злочин
в часнім ранком, 4-го липня. Повідомлено кардинала
Меррі дель Валь, який був найвищим сторою скарбу і
ци вість має позбавила його життя. Та коли він прийшов
до себе, сейчас взявши до переводження доходження.

Вартість украденого скарбу оцінено поміж 7,000,000
до 10,000,000 доларів. Злочин поповнено в цей спосіб, що
розвалено стелю в скарбниці. В кімнаті над скарбницю від
кількох тижнів працювало трохи міліарів, а один із них на-
вів постійно спав в цій кімнаті. Один зі священиків при-
гадав собі, що одного разу, коли він був в скарбниці, вів
тінк зі стелі; він тоді пішов до кімнати на гору та застав
усіх трохи міліарів, припрацюючи за злочинцем.

Поліція переслухала міліарів; переслухала прислуго;
та ніч не дізналася. Та три тижні попередні тайний агент
поліції, Маротта, познакомився з щевцем Стелля, якого ма-
ла поліція під підозрінням, що він переродив пічковані
дорогоцінності. Стелля день перед крадіжкою у Ватикані по-
відомив Маротту, що надіється великою поспішкою пічко-
ваними діамантами з Парижа і що хоче за них сейчас готів-
ти.

І на вість про крадіжку у Ватикані префектові поліції
взяли одна гадка до голови; він став додумуватися, чи Стел-
ля не хоче продати дорогоцінності, украдені від кімнати
від крадіжкою. Банки зачиналися о годині 12-ї, значить за
годину треба було роздобути 300,000 лі-
трів, величезну суму готового гроша, щоб заплатити за
"пічковані з Парижа діаманти". І бандит зловився. Сам
завів детективу до тайного свого помісця і сам вруч-
ив йому кілька ручних куфірів зі зложими в них дорого-
цінностями, краденими попередній ночі у Ватикані. А огі-
ляла притисненій поліцією видав всіх своїх спільників. Злочи-
нці працювали довіші час і здавалося, обдумали все,

щоб злочин їх ніколи не виявився. Повідомлювали жемчу-
гі, золоті мали стощі і кусні, перепродували; мали по
кілька виходів із помешкання. А однак, найгениальніше
злочин розбився в останній хвилині.

І так, коли містали переходити сотки і тисячі всіх
"досконаліх злочинів", побачимо все і всюди, що не було
підного такого, котрий дійсно вдавбився безкарно і не
зістав відкритий.

ГРОЗЬБА СТРАІКУ МА- ТРОЗІВ.

Содемптон, Англія, 31-го серпня. — Страйк матрозів, я-
кий майже непомітно минав в Англії, нині прибрав

ОГОЛОШЕННЯ

БОФАЛО, Н. Й. Бр. св. Муч. Стефана, відділ 29 Провіднія, повідомляє свої членів і членкині, що місячний мітинг за вересень (сентябрь) відбудеться в першу неділю по першому, то є 6-го вересня, 1925 р. Просить всіх членів 29-го від Блек Рак, щоби зійшлися точно на 2-гу годину по Службі Божій (пополудні) і вирівнали свої вклади. Члени довготривали і невідповіючи своїх обовязків після статута будуть суперечкою з брацтвом і Провіднією. Просить мати на увазі, що такі члени своїм недбалством спричиняють немало труду як відділовому секретареві так і Головному урядові. Тож зайдіться всі означеним часі і сповініть свій обовязок. — За уряд: Ілля Гриб, обек.

ФІЛАДЕЛФІЯ, ПА. — Подається до відома членам товариства ім. Тараса Шевченка, від 73 Провіднія, що звичайний мітинг відбудеться у неділю, дні 6 вересня о годині 2-ї як звичайно, у Народнім Домі під числом 3322 Норт Лавренц Стр. Просить всіх членів прийти на мітинг позаяв є дозвільно справ до полагодження. Пригадується довоючим членам, щоб вирівніти свою заlegності. Також проситься членам, що хто має знакомого або свояка, нехай прийде з ним на мітинг і випишіть до Провіднія поки є добра нагода з вільним вступом. Хто стане членом нашої організації Провіднія, ніколи не покаже, позаяв є найлучша і найтачіша асекураторська інституція в разі нещастя виплачує скоро і без перевізок. — За уряд: Тов. ім. Т. Шевченка, Іван Муха, предс.; Василь Мущинка, секр.; Михаїл Барна, касієр.

ПОЗІР! С. С. ПІТСБУРГ, ПА.
І ОКОЛИЦІ, ПОЗІР!

Заходом Бр. св. Володимира, від 23. Провіднія, відбудеться

дня 7-го вересня, 1925 р.
ПОСВЯЧЕННЯ УКРАЇНСЬКОГО ПРАПОРУ

в українській католицькій церкві св. Івана Хрестителя 7-ма вулиці С. С. Пітсбург, Па. О годині 9-ї рано Служба Божа і панахида за умерших членів нашого брацтва. По панахиді Посвячення братського Прапору.

На се велике торжество маємо честь запросити всі брацтва і товариства як місцеві так і дооколічні і всіх дорогих Родимів до звеличення цього святочного дня.

Вечер о годині 7-ї
уряд дозволяє брацтво

ВЕЛИЧАВИЙ БАЛЬ

в школі Гали 7-ма вулиця,
С. С. Пітсбург, Па.

На веселу забаву запрошує КОМІТЕТ.

НЕ КУПУЙТЕ ЗОШІВКИ. Дамо даром кілько тара. Зошити для української школи мають бути як в старім краю, з лініями меншими і більшими. Вони лучші. Оферта лише на цей місяць. Пишіть:

SICHOVY BAZAR,
34 East 7th St., New York, N. Y.

ПРИЗВИЧАЙТЕСЬ УДАВАТИСЯ ДО НАС ЗІ ВСІМ, що Вам дзвіниться з поганою, коли починаєте істіти біз апетиту лиці з привічання, коли ви Вашої тварі в зеркалі стає приким, коли праця видається тяжкою, коли тратиш охоту до забави, питайте нас о причину. Опішіть всець докладно. Рада і цінник даром.

WROBLEWSKI H. 2,
180 Ave. "C", New York City.

ДІВЕРСІЙНІ НАПАДИ.

Вночі 10 серпня намагався перейти польсько-радянської границі відділ 10 людей на відтинку біля села Волині. Той самий ночі близько 12 год. кілька км. від села Волині, намагалася перейти границю інша група діверсантів. Стріляли до польського постурання. Заляповані станції промислові діверсантів відступили в околиці граничного села Новий Двір. Рівночасно відірвали не знані люді на граничному стовпі польському вірлові голову крила.

ПЛІВ 37 МИЛІВ.

Берлін, 29-го серпня. — Німець Кіммеріх вчера протягом 22 годин переплив просторонь 37 миль з острова Феман до Барнемунда.

ПОЛЬЩА — ДЖЕРЕЛО ВІНИ

(Дальше)

Мушу скажати кілька слів про буцім-то аполітичність п. прем'єра Грабского. Мушу признати, що він дуже зручний. Він рекомендує себе, мовляв, як уряд аполітичний, понадпартийний та позапарламентарний, а на ділі, як виглядає онця його понадпартийність? Після року ми не бачили його тут і нині його нема, але вчера і позавчера, як довго промовляли польські партії — він був тут, бо п. Грабский піддавбузностю до них, щоби одержати нові уповноваження. Цей спосіб його поведінки є найкращим показником його аполітичності. (Голос: "Вас позавчора зашикали до голосу, чому вас не було?" Пост. Солтик: "Вас викликували будуть суперечкою з брацтвом і Провіднією. Просить мати на увазі, що такі члени своїм недбалством спричиняють немало труду як відділовому секретареві так і Головному урядові. Тож зайдіться всі означеним часі і сповініть свій обовязок. — За уряд: Ілля Гриб, обек.

Отже піврічна політика уряду п. Грабского доказала, що він не є такою аполітичною особою, як силкувався це змалювати у своїм останнім експозе. Він дуже зручно оминув усі політичні питання, був тут лише міністром скарбу, а не прем'єром. Чи справді в Польщі нема уряду і нема тенденції проти поневолених? Зараз доказују панам кількома словами, що ця тенденція істине, не менше і не більше, як і за попереднього уряду. Він були тут, панове, свідками наших негайних внесків і ви читали у пресі, що в останнім часі, на розпорядок п. Грабского, висвічено п'ять православних церков. (Голос: костелів.) Ні, церков. При двох полилась кров і я тверджу, що коли спершу казали про чисті руки голови міністрів Грабского, то нині треба сказати, що вони скривлені кровю гноблених Українців. І п. Грабский не може виправдуватися тим, що не знає про це, бо раніше була в нього делегація нашого клубу і передувала його. Але він, так само як колись Столішин, сказав, що він має на свої послуги військо та поліцію. І це є міністр та прем'єр — аполітичний?

Від дівочого часу, під давленням закордонної опінії, — для якої практики польського уряду супроти нац. меншості не можуть бути тайною — заснувався, і то лише під цим давленням, а не з власної ініціативи, якийсь близче невідомий нам комітет, як про це відомо з преси — т. зв. знавців для т. зв. кресів. Цей комітет над чимсь розділить, що має приготувати. Для кого? Для нас. Має нам зробити якийсь дарунок. А проте пан прем'єр не згадав про це ні словом і ще перед річкою засіданням цього комітету заявив представникам преси, що спершу обміркуємо справу і вирішить її у цорозумінні з польськими партіями, а що тоді покличе до себе партії, якіого піддергують. Отже і в цьому випадку пан прем'єр визиває свою виразну політичну лінію. І виявилось, що по цій лінії йде польська політична думка супроти нас, тому що з боку польських клубів щодо його поведінки не було ніяких протестів. І прем'єр та провідники польських партій стоять на стачовиці: "до ут дес".

Я вже сказав на комісії закорд. справ і тепер заявляю, що на цей гачок нікого не зловите. Ми є господарями своєї землі і на те, щоби поводитися з нами, як з підрядним елементом, ми ніколи не погодимось. (Олескін на українських лавках). Я сказав, що ми домагаємося прикладення до нас принципу плебісциту і повного самовизначення народів. І як він, панове, домагались колись цього для себе, і ми домагаємося нині.

(Марш: "пос. Васильчук забуває, що є громадянином польської держави. Я хочу з цієї трибуни боронити свободи в як найбільшій мірі, однач я прохав би, щоби пш. посли не забуваю, що свобода цієї трибуни кінчиться там, де починається виразна школа для держави").

А я гадав, що вислів "самовизначення народів"...

(Марш: "Саме тому, і п. после, я не покористувався супроти вас ні карю, ні цензурую, а звернув лише вашу увагу на дещо ризиковий вислів зі смішової трибуни". Крик на українських лавках. Голос: "А що сказав Вільсон? Чому Польща завдає свое істнування?")

Річ очевидна, що до веденої дебати у т. зв. комітеті знавців щодо "кресів" при Раді міністрів треба ставитися як до чогось зовсім нереального. Адже кожний політик, тим більше прем'єр, мусів би зрозуміти, що коли він обмірковує якийсь проект відносно контрагента, то елементарним домаганням стає предложение цього пільзни і порозуміння в його справі з тим, кого він торкається. У даному випадку ця буцім то аполітичність п. Грабского, який хоче виступати в такій ролі, як прем'єр, відзеркалюється якірка.

З огляду на ці факти, я ніяким робом не слід згадувати на погляд, що лише окруження п. Грабского є вине в тій страшній екстермінаторій політиці супроти нас, яку ведуть проти нас з незвичайною послідовністю останніми часами. На протязі останніх кількох місяців, коли т. зв. комітет знавців інтенсивно працював у президії Ради міністрів, саме в той мент спеціальну нагінку повели на українські шкільні гуртки у Сх. Галичині та на Волині. Сотні нових щкіл зачинено на протязі цього короткого часу і спеціально в цій добі політичні репресії повели супроти всіх, без виміку на партії, українських течій у Польщі, починаючи від соціал-демократів та комуністів аж до фашистів. Далі: не лише стримали в останнім часі дозвіл для українських селян на купію землі, але не затверджували права власності дотеперішніх власників, — що більше, навіть місцевим католикам відмовляли затвердження їх прав власності. (П. Прушинські: Це найкращий доказ проти того, що ви тепер самі кажете: що не роблять ріжниць між католиками і некатоликами.) Ясна річ, що осадникам полякам-католикам цього не роблять, але я кажу про католиків Українців та Білорусінів. Однака п. Прушинські цього не розуміє, бо він кожного католика вважає Поляком.

Останній факт. Уряд вибрав собі вигідних людей на визначні становища православної церкви, зробив їх знатрядам і при їх помочі переводить свої польонізаційні пляни. (Голос: Москаль). Так, Москаль, чужих людей, які не мають нічого спільного з нашим народом і яким уряд платить за це. Ясно, і таке мое глибоке пересвідчення, що народ виклине цих наймітів і п. Грабски врешті добереться свого; однака при цьому дискусії я почую обовязок ствердити, що п. Грабски, як буцім то аполітичний прем'єр,

вдарив надто далеко, бо в душі українського народу. Тому мушу ствердити, що уряд п. Грабского зовсім не є безпартийний, зовсім не є аполітичний. А зрештою: що це є заозначення, — який зміст скривається поза цим висловом: "аполітичний"? (Голос: Уряд є польський). Він є реакційний, ворожий до українського народу і до селянства. (Голос: А який уряд не був для нас реакційний? Реакція може бути і на право і на ліво). Крім цього п. Грабски не докінчив ще свого діла, а йому залихнути уже не лише на самих господарських уповноваженнях. Перш усього він називає ці уповноваження ділкін? Може тому, що тиоконом про уґрунтування направи державного скарбу та направи суспільного господарства.

А проте читаємо там уже в розділі "A" під пунктом 4: зміна територіального устрою східних воєводств та їх зменшення. Що це за зміна? У яким напрямку? Чи є також зменшення у господарській ділкін? Може тому, що тиоконом про уґрунтування направи державного скарбу та направи суспільного господарства.

Та інші такі зміни, що гірше бути не може. Не гайдайтесь, панове, що під цим терором, який ведуть проти нас на протязі останніх кількох літ, дух народу нашого впаде, Навіаки: ми зміцнююмося і ми почуваємо себе надто сильними, щоби попасті в приготовану для нас якусь пастку. На цікаві устинки ми не підемо, домагаємося повноти своїх прав і тому пітнусмо всяку політику, яка закривається фільмом під покришкою скарбової пластики, а одночасно політичного гноблення нас і винищування.

І тому не можемо зрозуміти, що ми чули тут голоси, головно з лівих польських партій, які стали супроти п. Грабского на незвичайному становищі. Маючи на увазі саму господарську політику його, ми не скривасмо, а заявляємо виразно, що село нопросту задихається від уряду п. Грабского, не лише як прем'єра, але як міністра скарбу, і що село так довше не видержить. Кожний циркій демократ і оборонець селянських інтересів мусить припевновані п. Грабского до димії, разом з усіма його співробітниками та цілім його каїном. (Загальне схвильовання. Голоси на правині: Це вже починає бути смішним!)

Заявляючи все це, в імені моєго клубу, ставлю ось які вислови:

1) счеркнути першу статтю скарбового закону на р. 1924, прийняту бюджетовою комісією;

2) сойм не прийме до відома заяви п. голови ради міністрів та міністра скарбу;

3) сойм переходить до денної порядку над предложенім урядом у соймі законом про уґрунтування направи державного скарбу та направу суспільного господарства.

(Дальше буде.)

пристанями, богацтво гір, долин і низин, край від Мексиканського заливу до Озер і від Озер до моря. На тій простиороні робиться досіді з найбільшими проблемами людського життя в інтересі людства. Сьогодні Америка, коли б загалом ще була істнувала, була би без цеї території маючи державою, замкненою з трьох сторін європейськими потентатами.

Наполеонські війни потрясили підвальнами Європи. Злучені Держави-були дальше нейтр

Г. Райдер Гагард.

ДОЧКА МОНТЕЗУМИ

Роман із днів завоювання Мексика.

(Переложив А. Ц-ий.)

(77)

(Дальше)

торкнувшись землі, під напором тягару міх тріснув і нас посилився правдивий дош біскучих камінців. І трапилося так, що нашний чудової краси і величини емеральдів впав мені впрост на шию.

„Задержи собі його, брате” — засміявся Гватемок — на памятку сеї ночі.” — Я прийняв подарунок кивненем головою і сховав його на груди. Нашийник сей маю ще і тепер і оден камін з него — найменший камінчик — я подарував наші ласкаві королеві, Елизаветі. Ототі носила сей нашиник многі роки і тільки із тієї причини він має бути поховані разом зі мною, помимо сего, що є чесністю вартості, як се мені говорили многі, що розуміються на жемчугах. Та чи він є не-очисненою вартості чи ні, є засуджені спочивати зі мною в могилі в Дічинні і нехай сей сам проклін, що є виритий на камінню, який заховав скарби Азтеків впаде і на сего, що вкрав-би його із моїх костей.

Війшовши з тунелю міں тепер стали скоро мурувати з маскою членістю тут цегли стіну. Коли ся стіна була вже висока дві до гори стоп, Гватемок здергався від праці і попросив мене, щоб я подержав смолоскип до гори. Я послухав, дисуючися, на що він хоче подивитися. А він відійшов якін три кроки в глуб тунелю і став говорити до азтецького вельможі, нашого товариша:

„Яка заплата жде зрадників, яких відкрито, мій друге? — він запитав тоном, що хотів бути спокійний, але мимо сего так страшний, що зморожував кров, а говорячи сі слова відчіпив воєнний келеп, що висів коло його боку і був висаджуваний куснями острого кременя.

На сі слова Азтек весь позеленів і став дріжати цілим тілом. „Що ви думаете сказати, пане” — простогнав.

„Ти сам знаєш найгорішее, що я думаю” — відповів Гватемок сим самим голосом і підняв до гори келеп.

Тоді засудженій впав на коліна і став з плачем благати помилування; а його зойк і плач так переразливо звучав в сім пустім місци, що я знятий острахом опустив до долу смолоскип.

„Ворога я можу помилувати, але зрадника ніколи” — закликав Гватемок і закрутівши келепом у воздусі спустив його на голову вельможі і вбив його на місці. Опісля вхопивши тіло у свої кріпкі рамена, кинув його у кімнату зі скарбами; і тут небіщик лежить сам оден серед неперебраных скарбів, опинившися припадково поміж двома величними вазами зі щирого золота, неначе своїми розхиленими раменами хотів їх пригортнути до свого серця.

Я з острахом подивився на Гватемока і мені прийшло на гадку, що і для мене вибила остання година, позаяк коли князі і король закопують свої скарби, то все стараються, щоб не лишився ніхто, що зінав про їх тайну.

„Не страхайся нічого, мій брате” — сказав Гватемок, не наче догадуючися моєї думки — „Слухай: сей чоловік був зрадником і злодієм. Що більше, він мав замір видати сі скарби Еспанянам, наколи вони повернули і згодилися поділити із ним. Се все ми дізналися від женини, про яку він думав, що вона його любить, а яка в дійсності була насланім нами шпигом, щоб доглянула найтайнейші думки його серця. Тепер він може наситити свою жажду золота. Диви, як він його обіймив обома руками навіть по смерті; навіть більш чоловік не є в силі пристрасніше притискати золото до грудей. О, Тевле, коли земля Анагуаку не приносилася більше нічого, кромі зерна на хліб та кременя і міді на вістря стріл, то тоді її сини були вольними по вічні часи. Проклін усім сим скарбам, позаяк вони є принокою людів, що шарпають наше тіло. Проклін сим скарбам, говорю ще раз. Хай вони вже більше ніколи не засяють на сонячнім світлі. Хай пропадуть тут, під землею по вічні часи.”

І він зі запалом взявся до докінчування будови початої стіни з цегли.

І скоро робота була майже покінчена. Та заки ми приступили до замуровання останньої частини цеглою, яка мала вигляд великих кісток, я вложив смолоскип крізь отвір до середини і подивився в послідне на сю скарбницю, яка стала рівночасно і гробом. Тут спочивали неперебрані, близкі скарбі; тут стояли величезні зі щирого золота вази та блистіла золота голова Монтезуми, якої емеральдові очі неначе дивилися на мене; тут опернісь плечима о одну вазу а обіймивши обома раменами дві інші сидів мертвий вельможа. Та він вже не був більше мертвий — а може тільки так видалося мої розбурханій уяві. Його очі були широко розкриті і вони відвідувались в мене зівісім таксамо, як емеральдові очі статуї Монтезуми, що стояла над ним.

З найбільшим поспіхом я виняв смолоскип з отвору і мовчки докінчував працю. Коли стіна була скінчена, я відійшов до входу коритаря і подивився до гори. З яким величним враженiem щасливості я побачив світічнізорі над головою. По сім ми завязали подвійну ключку у шнурі і сі, що були на горі, стали тягти нас до гори. За хвилину ми найшлися над мурованою пілоніцею, на якої краю спочивала величеська брила чорного мармуру.

Ся брила була так чудово зрівноважена на самім краю, що коли ми її попхнули руками і ногами, вона з глухим лоском впала з поліці до долу і завалила вхід до бічного коритаря, що вів до закопаних скарбів так, що колиб навіть хтось і відчайшов се місце, то щоб дістатися до сих скарбів, мусиви послугуватися стрільним пірохромом.

По сім нас витягнено до гори.

Коли нас побачено тільки двох, один з присутніх запитав, де є сей вельможа, що зійшов з нами в долину.

„Він волів остати в долині і пильнувати скарбів, як пристало добром і вірному чоловікові” — відповів Гватемок похмуро. А присутні притакнули головами зрозумівші усе.

По сім вони січас стали засипати вузку шахту землею, яка лежала приготована; засиптало, заки праця була скінчена. Коли остаточно яма була цілковито засипана, оден з наших товаришів виняв насіннє з мішка і посів його на сиру землю а таксамо і засадив два малі деревця, які були приніс зі собою. Нащо він се зідлав, не знаю, хиба тільки на се, щоб назначити місце. Коли все було скінчено, ми позирали шнурі і зиаряддя і всіши до човна, вернули до Мехіка; тут оставили човна при березі поза містом і вернули до своїх домів одинцем або по-

Д. Антонович.

ДМИТРО БОРТНЯНСЬКИЙ

(Дальше.)

Таким чином Бортнянський дістав необмежені диктаторські повновласті реформатора і цефера церковного співу для цілої царської держави і цими своїми повновластіми широко і енергійно скористувався. З цього пішла ріжниця в оцінці діяльності Бортнянського і погляди часто діяметрально протилежні, часто висловлені в дуже різкій і пристрасній формі. Одні критики й історики музики віхваляють Бортнянського, як великого реформатора, котрій упорядкував і ушляхетнів церковний спів в Росії, другі навпаки гудять і осуджують Бортнянського за те, що він немилосердно инищив старі церковні роспіви і звів православну церковну музичну на італійські манівці. Минає сто років з дня смерті Бортнянського, а спори і змагання на цю тему й досі часами набирають гострого злободневного характеру. Уже це одно показує, наскільки важна і актуальна була справа, якої піднявся Бортнянський.

В українській літературі особливе різким противником музики Бортнянського виступив, що правда не фаховий історик або критик музики, але чоловік великої ерудиції, який завжди умів скласти оригінальне слово на тему, про яку брався писати. Це був Іван Франко; він із звичайною до себе строгістю назавв свою статтю “Думки профана на музицні теми”. В цій статті, надрукованій двайчі років тому, Франко досить радикально закидає Бортнянському, що його композиції переслідують італійськими впливами. Думки і аргументи, які наводить Франко, виявляють, що він далеки не був профаном у музиці, але як нефаховий історик музики він допустився одної помилки. Він поставився до Бортнянського, як до сучасного композитора, а не прийняв його в історичній обстанові. А в тім, коли ми порівняємо, що творилось в церковній музичні безпосередньо перед Бортнянським і в якому напрямі Бортнянський працював, то ми новинні стверджуємо, що праця Бортнянського пішла швидше в напрямі як не бороться, то стримання італійських елементів в церковній музичні, а зовсім не в напрямі насаджування в церковних співах італійцінні.

(1751—1825.)

(Промова на концерті в Празі в столітні роковини його смерті.)

Італійські впливи. — Петербурзька Музична атмосфера. — Роль Бортнянського. — Недосліджена творчість.

Діло в тім, що італійська школа в музиці другої половини XVIII віку панувала загальнно. Італійський напрям є характеристичний для музик всіх тогочасних європейських народів. Цю течію спокійно переживала й українська музика. На Україні теж тоді платили данину моді на італійську музичну і італійські композитори були в музичних осередках України знані і люблені. В цьому розумінні перші враження дістав і Бортнянський, спочатку мабуть у глухівській школі, потім у придворній, по суті українській капелі в Петербурзі, цей його напрям змінила імовірно наука у Галупі, в тому-ж напрямі він остаточно формував свою артистичну індивідуальність, мабуть у Кіївській Академії і наречіті останнє завершення цьому дав під час трохрічного перебування в Італії. Якби з дому, з України, Бортнянський не вивіз певного нахилу до італійського напряму, то ледве чи три роки в Італії могли би переробити його — вже більш-менш викінченого майстра. Очевидно, все його виховання і з дитинства засвоєні симпатії потяглили до італійського напряму. Але що цей напрям на Україні був звичайним духом часу, так би мовити законним п'єдесталом у розвою музичної культури на Україні, то тут він не гнітів української стихії. На Україні музична культура стояла на висоті європейського рівня і, живучи спільні з Європою мистецьким життям, приймала всі чергові мистецькі примування, перетворюючи їх згідно до власних традицій і власного смаку. Тому на Україні знали і любили італійських композиторів, паслідували їх, але не перепрофажували на Україну і не кидали для них свого власного. Тому і в ірації українських композиторів другої половини XVIII віку і почутку XIX крізь італійські впливи, особливо крізь італійську техніку композиції чути українську стихію. Це є характеристичним і для Бортнянського.

Навпаки в Московщині музична культура стояла дуже далеко від європейської і коли російські царі рубали віно до Італії. Якби з дому, з України, Бортнянський не вивіз певного нахилу до італійського напряму, то мусили ще робити енергійно, часто за-

добували крізь фізичного насильства і не рідко перегинаючи якісь членіща.

НОВИЙ МОТОР.

МОРОЗ У ПЕНСИЛЬВЕІІІ.

Як доносять з Детройт „Джерель Мотор Компанії“ потвердив, що його мотори на протязі

трьох років не дістають від прогресу, що вони вже не відповідають сучаснім признакам

такої високотехнологічної промисловості, якими є автомобілі.

Ст. Джанс, Па. 30-го серпня.

— Третій мороз на протязі

трьох років не дістає від прогресу, що вони вже не відповідають сучаснім

призначенням, якими є автомобілі.

— Третій мороз на протязі

трьох років не дістає від прогресу, що вони вже не відповідають сучаснім

призначенням, якими є автомобілі.

— Третій мороз на протязі

трьох років не дістає від прогресу, що вони вже не відповідають сучаснім

призначенням, якими є автомобілі.

— Третій мороз на протязі

трьох років не дістає від прогресу, що вони вже не відповідають сучаснім

призначенням, якими є автомобілі.

— Третій мороз на протязі

трьох років не дістає від прогресу, що вони вже не відповідають сучаснім

призначенням, якими є автомобілі.

— Третій мороз на протязі

трьох років не дістає від прогресу, що вони вже не відповідають сучаснім

призначенням, якими є автомобілі.